

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15181/2024
19.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Видановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Основни суд у Панчеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1652/23 од 19.12.2023. године, у седници одржаној 19.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1652/23 од 19.12.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1652/23 од 19.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 1652/23 од 19.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П 1767/2023 од 12.09.2023. године, којом је укинут платни налог Основног суда у Панчеву П 106/23 од 18.05.2023. године којим је на основу закључка јавног извршитеља Далибора Лазића ИИ 19/2016 од 27.08.2021. године наложено Основном суду у Панчеву да тужиоцу на име главног дуга исплати износ од 13.500,00 динара, са законском затезном каматом од 15.09.2021. године; одбијен тужбени захтев и обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 18.000,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом члана 460. став 4. ЗПП укинут је платни налог Основног суда у Панчеву П 106/23 од 18.05.2023. године којим је на основу закључка јавног извршитеља Далибора Лазића ИИ 19/2016 од 27.08.2021. године наложено Основном суду у Панчеву да тужиоцу на име главног дуга исплати 13.500,00 динара, са законском затезном каматом од 15.09.2021. године и одбијен тужбени захтев. Према датим разлозима, ради се о поступку извршења који је покренут ради наплате неплаћене судске таксе у прописаном року, какав поступак је једностраначки поступак који се иницира по службеној дужности сходно одредби члана 40. Закона о судским таксама, у вези одреде члана 2. Закона о извршењу и обезбеђењу важећег у време покретања извршног поступка, јер извршни дужник као таксени обвезник није испунио своју обавезу ни након опомене за плаћање судске таксе и у коме је једина странка извршни дужник као таксени обвезник, те исти нема право на накнаду трошкова извршног поступка насталих ангажовањем пуномоћника.

Врховни суд је размотрио правне разлоге на којима је заснована пресуда другостепеног суда и наводе изнете у ревизији тужиоца, па је установио да нема услова за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је предвиђена искључиво за питања материјалног права, па је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба са предлогом за издавање платног налога поднета је 21.12.2022. године. Вредност предмета спора је 13.500,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић